L. B. HAIR TONIC

273 LIZZIE STREET
Winnipeg, Man. Canada.

Försök L. B. Hair Tonic för fallande hår och hårförlust.

Det skall bringa resultat. Den mest storslagna uppfinning någonsin förd i marknaden. Ett säkert botemedel mot kalhet hos ung och gammal. Använd L. B. Hair Tonic och Ni får Edert hår tillbaka.

Pris $2.00 per flaska, porto 30c. 5 flaskor franko pr. express $10.00.

Återförsäljare, skriven till oss för prisuppgifter.

E. G. BLAND
Fiskhandlare i parti.

Tel.: St. John 4499
257 RIVERTON AVE., ELMWOOD, WINNIPEG.

Labrador-sill, per 100 lbs.	8:75
D:o , per 20 lbs. pail	2:75
Salt White-fisk, 20 lbs. pail	3:00
Salt lax, 20 lbs. pail	4:50

14 år i affär.

Skeppningar göras omedelbart vid erhållande av order och remissa.

Vi föra ett fullständigt lager av färsk fisk. Priser på begäran.

OGIFTA HERRAR OCH DAMER!

Unga och gamla, som önska stifta bekantskap i äktenskapssyfte eller för nöjes skull, eller änkemän och ungkarlar, som önska hushållerska, torde insända 10 cents för närmare upplysningar. Send namn, adress och uppgiv ålder, så erhåller ni 10 sorterade vykort portofritt. Damer fritt.

Tillskriv oss och uppge tydlig adress.

Peter E. Hanson,
2734 Indiana Ave., Armour Station,
Chicago, Ill., U. S. A.

ECZEMA, SPECIFIC

botar fullständigt eksem, salt Rehum, barbers itch, revorm, gamla sår, brand och kylsår, rfost bits, black heads, förgiftningar från ogräs eller färger och många andra hudsjukdomar. Min skabbsarva botar skabb, klåda, fnask, seven years eller prairie itch på några dagar. Har botat tusentals personer på de senaste 25 åren. Sänd per post för $2.00, 2 askar för $3.75.

S. ALMKLOV, skandinavisk apotekare
Box S. Cooperstown, - N. Dakota.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

PILES

kunna botas utan att skäras eller opereras vid vårt sanatorium. Besök eller skriv för erhållandet av vidare upplysningar till

Axtell & Thomas,
Chiropractors och Electro-Therapeutists,
175 Mayfair Ave., Winnipeg.

Var god skriv på engelska, om möjligt.
Nämn Dept., 7, S.

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, A. 4849.
Residens, B. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksammas postorders UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747, Edmonton, Alta

SKANDINAVISKE ADVOKATER.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
811 McArthur Bldg.
Telefon: Main 4503 og 4504
P. O. Box 1656.
WINNIPEG - MANITOBA

Skandinavisk Advokat
Olaf Conrad Boness, B.A.
Barrister och Solicitor av Albertas högsta domstol.
Kontor: 106—107 Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Atta.

Gynna Våra Annonsörer.

En för Canda viktig territoriell fråga.

Speciellt för S. C. T. av Zero.

Brigadgeneral Charles Sherrills utlalande rörande möjligheten av en uppgörelse om de västindiska öarne, så att både Förenta Staterna, Canada och Australien bleve belåtna, vilket uttalande förekom i dagspressen den 18 aug., är från vissa synpunkter ganska märkligt. Det erinrar nämligen om ett uttalande i "The Times" för den 14 mars 1917, vari sades, att frågan om "konsolidering" av det brittiska riket "skulle lättare förstås efter kriget." Från brittisk synpunkt skulle väl en "konsolidering" betyda att Bermuda, britiska västindiska öarne, Canada och Newfoundland förenades, förstås alla lydande under England.

Nu kommer brigadgeneral Sherrill med den underrättelsen — efter sitt besök i Japan — "att den engelsk-japanska traktaten icke kommer att förnyas i dess nuvarande form på grund av oppositionen från Canadas och Australiens sida." Vidare omtalar han det redan förut kända förhållandet att England skulle vara villigt att avhända sig de västindiska öarne åt Förenta Staterna antingen genom försäljning eller byte samt att Canada som förut varit ytterst ovilligt att gå in på något sådant, "möjligen skulle kunna övertalas att gå med på saken."

Lämnande ur sikte i denna framställning den djupt politiska sidan av brigadgeneralens framställning, skulle skrivaren av dessa rader vilja påpeka, att Canada har allt för stora intressen att bevaka för att så där utan vidare "låta övertala sig" att gå med på en uppgörelse, varigenom de västindiska öarne bortlämnas till annan makt.

Strxt efter det "Times" här ovan åsyftade artikel publicerats, blev den med stor iver avtryckt av tidningarne i Canada, ävensom i West Indien, och därigenom befordrades i hög grad tanken på en konfederation mellan Bermuda, West Indien, Canada och Newfoundand, i det man insåg att en sådan i hög grad skulle stärka hela den ifrågavarande regionens ekonomiska och politiska situation.

Den canadensiska regeringen kunde emellertid icke ansåg sig icke kunna) vitaga några mått och steg, förr än Bermudas och Caribeanska regeringarne framställt begäran om underhandling. Men flere canadensiska ministrar, och däribland dåvarande premiärministern, uttryckte sin villighet att — om Bermuda och West Indien visade sig hågade — med dem diskutera villkoren för en förening på liberal (ehuru förstås imperialistisk) basis. Bland de ledande männen i Canada, som gillade förslaget, var lord Shaughnessy, den store auktoriteten i transportärenden.

Under det Canada haft sina blickar riktade söderut, har brittiska West Indien varmt intresserat sig i projektet, visande en allmän önskan att få närmare förbindelse med Canada, både politiskt och ekonomiskt. På Bahamaöarne och i Jamaica har resolutioner antagits för utseendet av delegater för att med Canada överenskomma om föreningsvillkoren.

För ett år sedan, eller rättare sagt den 1 augusti 1919, uttalade engelske understatssekreteraren för kolonierna i det engelska parlamentet följande ord: "Canada måste påtaga sig ansvar för den stora tropiska regionens utveckling. Canada är också i stånd att åtaga sig ett sådant ansvar och väntar blott på samarbete med sina naturliga bundsförvanter."

Då talet förra gången gick om att England skulle avhända sig de västindiska öarne till Förenta Staterna, framställde brigadgeneral Griesbach den frågan, om regeringen vidtagit några mått och steg för ögruppens införlivande med dominionen.

Naturligtvis har ett sådant projekt sina motståndare. Men det huvudsakliga skäl dessa anföra rör sig kring den federala representationen. "Huru," fråga motståndarne, "kan West Indien få en adekvat representation i Ottawas parlament utan att en rubbning äger rum i Canadas federala val?" Av detta "hinder" har man gjort mycket. Men det kan övertigas ganska lätt genom att en föreslagen provinsregering i West Indien väljer bland sina medemmar representanter för Ottawa. En sådan mycket enkel procedur skulle göra ett canadensiskt federalt val i West Indien överflödigt. Och om Westindiska representanter finge säte och stämma i Canadas senat, så berördes icke regeringsmajoriteten i underhuset alls därav.

Då nu — som bekant — senaten måste godkänna alla "billar," som antagas av underhuset, och då senaten kan ge uppslag till lagstiftning, så skulle en Westindiskt federal representation i Ottawa vara mycket naturlig i all synnerhet som senatens medlemmar utses för livstid och anses böra stå utom partipolitiken.

Med avseende på de västindiska öarne, så önska vi för denna gång påpeka, att utvecklandet av deras resurser blivit på ett sorgligt sätt paralyserat. De brittiska undersåtar, som kämpade i kriget, funno, då de återvände hem, knappast några tillfällen att förtjäna sitt levebröd hemma, och många togo sin tillflykt till öar under annan flagga än den brittiska. Här få de alltså arbeta för att utveckla andra länder än sitt eget land, vilket i många fall är överväxt med ogräs. Tio tusentals goda "britter" förloras på det sättet för Empiriet. Den dag i dag är producerar hela den västindiska ögruppen blott 300,000 tons socker, oaktat en auktoritet konstaterat, att ensamt brittiska Guiana skulle kunna producera 4,000,000 tons årligen. Alla de brittiska västindiska öarne tillsammans producera blott en tiondel av vad en enda koloni kunde och borde producera. Ej heller är socker den enda tropiska produkt som världen behöver och som de brittiska västindiska öarne borde frambringa i en volym, tio gånger så stor som den frambringar i dag. Produktionen av petroleum, mineralier, citronfrukter, bananer, castor — och andra vegetabliska oljeavkastande frön, växtfärgämnen, hårdved, boskap, kaffe, kakao, och kokosnötter kunde uppbringas enormt och placera dessa regioner på en ny framåtskridande basis.

Jamaica t. ex. har en befolkning nästan lika stor som alla de andra västindiska öarne tillsammans samt är belägen praktiskt vid Panamakanalens inlopp, inkörsporten till västra Canada och Orienten. Jamaica intager en kontrollerande position i en av Empiriets stor pulsådror. Att förbise detta är ren dårskap.

Då Chamberlain var statssekreterare för kolonierna, beviljades ansenliga subsidier åt Sir Afred Jones för en ångbåtslinje mellan Jamaica och Bristol. Låtom oss nu också påpeka, att "The United Fruit Company" äger enorma plantager i Panama, där det finns bananaland tillräckligt för att producera 80,000 pund sterling årligen. Klart är, att detta bolag hellre vill ha billig arbetskraft från Jamaica, än det vill ha Jamaicas bananer. Detta bolags metoder, mot vilka anmärkningar gjorts t. o. m. i Massachusetts legislatur, är en fara för ej blott Jamaica, utanock så för Canada — och det är på denna grund som vi här tala i ämnet. För närvarande köper Jamaica, utan ock så för Canada — och från Förenta Staterna 13% från Storbritannien och omkring 8% från Canada. Och dock vore det naturliga, att nästan allt köptes från det sistnämnda landet.

Slutledningen av ett ingående studium av denna fråga blir, att en kommersiell och politisk union mellan Bermuda, de västindiska öarne och Canada är på det högsta önskvärd.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.
Redaktionen.

OCKSÅ ETT BREV.

Då jag kom hem efter att hava varit borta i 3 års tid blev jag till hemkomst på postofficen välkomnad med ett ytterst oförskämt cirkulär från eder v. tidning. (Björningsbrev.)

Då jag prenumerade å eder v. tidning insände jag beloppet kontant och önskade tidningen mig tillsänd för en begränsad tid. (Jag tror det var 1. (ett) år). Tre år var det icke därom är jag absolut säker.

Då prenumerationstiden var ute och jag ej hade sänt in pängar för att förnya densamma behövde herrarna ej fortsättningsvis tillsända mig densamma. Och, om Ni det oaktat gjorde det, gjorde Ni så på **Egen risk**, och ingalunda på min uppmaning.

Nu har jag funnit ut att tidningen under dessa 3 år allt fortfarande har kommit hit. Vem rår för det? Sv. C. T. prenumerationsavdelning eller jag?

Jag medger att jag tycker om andan i Eder v. tidning men sättet på vilket Eder prenumerations- avdelning skötes är ruttet. — Jag skall prenumerera på tidningen för ett år framåt beräknat från den datum då herrarna mottager beloppet från mig. Detta med förutsättning att herrarna drop par alla vidare krav på betalning för tidningen under en tid då jag själv varit 2,000 mil från hemmet och följaktligen ej åtnjutit fördelen att läsa tidningen ej heller, anhållit om att bliva densamma tillsänd.

Om herrarna tager sitt förnuft tillfånga och följaktligen accepterar mitt förslag, så var god och låt mig veta per omgående, så skall jag insända beloppet, men om Ni vidstår Eder fordran vill jag intet vidare hava att göra med Eder v. tidning och då kan Ni försöka att på laglig väg få intet i stället för annars något. Det tycks mig som om slikt skulle hända på Sv. C. T. i regeln, eftersom Ni riktigt har tryckta cirkulär för ändamålet, men må därmed vara huru som helst, jag returnerar den där papperslappen så att om herrarna ej accepterar mitt anbud så kan ju den där papperslappen komma in händigt för ett eller annat bruk.

Högaktningsfullt,
Hugo Mattson Nylund.
(Högst egenhändigt).

— — — —

Å annat ställe i dagens nummer behandla vi redaktionellt de spörsmål, som kunna uppstå med anledning av detta brev. Härnedan återgiva vi det cirkulärbrev, vilket av förf. betecknades som "ytterst oförskämt." Vi överlämna åt våra läsare att avgöra, var det "oförskämda" ligger i detta brev. Enligt vår ringa åsikt är brevet mycket hövligt avfattat. Brevet lyder som följer:

H. Mattson Nylundl, Leaman, Alta.

"Ärade herre!

Ni har alltemellan fått påminnelse från oss om att betala Er tidning, men utan resultat. Eder tidning som är märkt Sept. 18, vilket betyder att Ni är skyldig för tidningen från September månad 1918. Vi nödgas därför **insistera på att Ni pr omgående sänder oss $4.50**, som då betalar för tidningen ett år i förskott till September 1921. Om ingen remissa kommer från Eder inom 1 månad från dato, så sändes räkningen till inkassering, och vi hoppas att Ni, för att undgå extra utgifter och obehag för alla som det vederbör, sänder oss belopet strax.

Därest Ni av en eller annan rimlig orsak skulle vara ur stånd att betala detta lilla belopp inom den nämnda tiden, var så vänlig och sänd oss några ord därom, och vi skola sträcka oss så långt som möjligt för att tillmötesgå Eder. Men Ni kan säkert inse, att vi måste kunna göra räkning på prenumerationsavgiften, om vi skola vara i stånd att utgiva en svensk tidning, som talar svenskarnas sak här i landet.

Motseende Eder remissa, och tackande Eder på förhand för densamma, förbliva vi Med högaktning
Svenska Canada-Tidningen." — Red.

EN RESA TILL DET NATURSKÖNA ONTARIO.

Torsdagskvällen den 26 aug. hade man förmånen lämna Winnipegs varma gator med Kenora som mål i första hand.

Färden till Kenora går som man vet med C. P. R. och är i allmänhet ganska trevlig om man slipper att under hela vägen bruka fortgångsledamöterna, detta var nu emellertid fallet och därför blev resan mer eller mindre tröttsam. Men allt gick fort och väl efter allt.

I Kenora mötte man många gamla bekanta däribland nämnas vår gamle gode vän Gust Westin och familj. För dem som känna "Gubben Westin" så skall jag tala om en nyhet, nämligen att han fått sig en flicka. Ja, jag mente förstås att det var mrs Gust. Westin som hedrat sin man med den storartade gåvan av en flicka. Si nu är det rättat.

Efter att hava stannat i den sköna staden till lördagen så följde jag med C. P. R., ännu ett stycke, nämligen Eagle River, Ont., en mycket trevlig plats. Där kan man nämligen få se hur det går till att farma i Ontario ty där är det en hel del av land som är uppodlat. Och att det betalar sig därom kan man känna sig förvissad då man hör hur väl våra vänner lyckats. För att fatta mig kort, vill jag säga landet är bördigt. Och från ett dylikt land kan en företagsam man göra sig oberoende på en helt kort liten tid. Där finns också en del land som man kan köpa ännu till rimliga priser. I Eagle River hade jag nöjet att träffa våra gamla vänner, familjen Rask. Mr. Rask köpte nämligen en farm därute förliden vår och är nu med sin familj bosatt därute, de trives och frodas. Så träffades vännen Silvio Peterson och hos honom såväl som Rasks hade man det riktigt angenämt.

På söndagen hade pastor Johanson från Kenora, sin avskedsprediken därute, han brukar besöka Eagle River regelbundet en gång i månaden detta var nu sista gången emedan han nu står i beredskap att flytta till Port Arthur, Ont.

Vännerna hade i och för tillfället samlats hos P. P. Peterson (fader till Silvio Peterson) och efter predikan överlämnade mr. P. Peterson en gåva i form av kontanter och i ett tal av honom framhölls pastor Johansons iver och verksamhet under den gångna tiden han tjänat vännerna där.

Därefter blev kaffebordet dukat och att det smakade bra det behöver man ej säga, ty det hade en strykande åtgång.

Hade vid tillfället nöjet att tala vid och göra närmare bekantskap vid vården och vårdinnan mr och mrs P. Peterson. Även hade jag glädjen åter träffa mr O. Polson som förr varit bosatt i Teulon och Winnipeg.

På måndagen skiljdes man från dessa vänner efter att blivit väl förplägad och kosan styrdes åter till Kenora. Nu i sällskap med pastor Johanson som reste hem för att packa sitt bohag för den förestående resan.

Hade även glädjen att göra en pånälsning i hans hem uppe på backen, det var angenämt.

Hos "Gubben Westin" var man ju alldeles som hemma och då man är hemma så har man det bra det vet man, och så var det även fallet här.

Hade även glädjen göra bekantskap eller förnya densamma med Gust Englund från Norman, han har som de flesta känner "autolivery" och det var mycket till min fördel, han tog mig ut på många och långa turer och att man hade tillfälle att därigenom göra nya bekantskaper det säger sig självt.

Tack Gust. för all din välvilja.

Hade även nöjet att hava en trevlig tripp på "Lake of the Woods" i Gust. Andersons motorbåt tillsammans med vännerna John Peterson, det var även en mycket angenäm sådan efter dagens hetta. Till dem som ännu ej haft tillfälle besöka Kenora och "Lake of the Woods" ni vet ej hur härligt det är därute eljest kunde ni ej emotstå frestelsen att göra denna resa. Under alla förhållanden är det en rekreationsresa som betalar sig. Gör ett besök och ni instämmer med mig.

Nu till slut ett tack till alla gamla och nya vänner jag mött under denna min resa. **Chas. J. Sandberg.**

Världens förnämsta flygmaskin.

Junkermaskinens framgångar i Amerika.

I Amerika har nu bildats ett nytt bolag, The J. L. Aircraft Co., som kommer att tillverka Junkers bekanta metallmonoplan. Bolaget har från Tyskland infört icke mindre än 6 flygplan av Junkertyp och med dem ha ett antal lyckade flygningar utförts. Följande resultat ha uppnåtts: En flygning utan mellanlandning på 1,600 km. från Pinevalley, New Jersey, till Omaha har utförts, varunder planet var över 24 timmar i luften, båda resultaten amerikanska rekord. Vid ett annat tillfälle flög en Junkermaskin från Atlantic City till Philadelphia och tillbaka, sammanlagt 190 km. på 59 min. 39 sek. med 7 personer ombord. En annan Junkermaskin flög samtidigt samma sträcka med 8 passagerare, men använde något längre tid. Vid ett annat tillfälle flög en Junkermaskin med 5 passagerare och 143 lbs bagage (65 kg.) från Atlantic City till Central Park på Long Island 180 km. på 1 timme 20 minuter och steg därunder till 6,280 meters höjd. Denna maskin hade en 160 hkr. Mercedesmotor, varemot den som utförde den förstnämnda flygningarna hade en 185 hkr. maskin av samma fabrikat. Något senare flögo två Junkerplan från Washington till Central Park, det ena med 6, det andra med 7 man ombord, 300 km. på 2 timmar 25 minuter eller över 120 km. i timmen. Därtill kan läggas att man redan förra året passerade 7,000 meters höjd med ett Junkerplan med 8 passagerare i Tyskland.

Hur utlänningarna ockupera Mexiko.

Carranza störtad genom amerikanska kapitalisters påverkan.

Det är nog icke synerligen många som ha reda på, att den mexikanske presidenten Carranza blev störtad till följd av sin kraftfulla koncessionspolitik. Det var den, som kom i kollision med de amerikanska finansmännens intressen, och därför måste Carranza avlägsnas. Med tillhjälp av smutsige intriger och en flott användning av dollars lyckades de amerikanska affärsmännen störta den besvärlige presidenten, som havt det oerhörda modet att söka rädda sitt land ur de främmande storfinanslärernas klor.

Mexiko är ett land med ofantliga naturrikedomar. Och det har en verklig guldåder i sina petroleumkallor, vilkas utnyttjande gått ständigt framåt — väsentligen till följd av utlänningars (mest amerikanares) företagsamhet. Medan det är 1907 producerades en miljon fat, hade produktionen år 1913 stigit till 26 miljoner fat, och år 1917 täckte Mexiko nära hälften av hela världens förbrukning.

Då de flesta oljefält befinna sig i utlänningars ägo, är det naturligtvis ett enormt utländskt kapital, som placerats i Mexiko. Och frågan om utlänningars rättighetr och privilegier är följaktligen av det största intresse.

Sedan Carranza åvägabragt lugn i landet, slog han genast in på en strängt nationell politik med en i jämförelse med tidigare förhållanden kraftig koncessionspolitik. Det företogs den betydelsefulla ändringen i lagen av 1892, att även petroleumförekomsten förklarades för nationens egendom. Koncessioner för deras utnyttjande överlämnades endast åt mexikanska medborgare, mexikanska bolag och utlänningar, vilka gingo in på att bli mexikanska medborgare med hänsyn till sina oljeförekomster, d. v. s. de fingo avstå från sin rätt att påkalla sin egen regerings skydd i detta fall. Koncessionerna blevo strängt nödvändiga för driften. Och utländska bolag kunde icke få äganderätt utan endast koncessioner för viss tid.

De stora oljebolagen uppmärksammade till att börja med icke den fara, som hotade dem. Först 1918, då Carranza började praktiskt genomföra sitt program, märkte de det. Ägare och arrendatorer, som önskade bearbeta de fält, som de innehade, fingo veta, att de skulle anmäla detta inom tre månader. Vidare meddelades det dem att endast de arrendekontrakt som voro avslutade före den 1 maj 1917, skulle bli erkända. Samtidigt fastställd s avgifter, vilka dock icke i och för sig voro orimliga.

Dessa skärpta bestämmelser brakte emellertid de regeringar, vilkas undersåtar voro intresserade i de mexikanska oljefälten, att ingripa. Till följd härav blev anmärkningsfristen förlängd, och utländska bolag tillätos att transportera sina rättigheter på mexikanska bolag. Men i kardinalpunkterna vidhöll Carranza sin koncessionspolitik och de utländska finansmännen beslöto att fördriva denne orm från deras ekonomiska paradis.

Det bildades en hämndkomitté av internationella finansmän. Nationalförbundet för skydd av amerikanska rättigheter i Mexiko stiftades, och detta satte i gång ett så väldigt propagandamaskineri, att världen endast sett maken därtill under världskriget. Med tillhjälp av en mängd inflytelserika tidningar (Hearstpressen) åstadkoms en stark rörelse att Förenta Staterna skulle tillgripa militärisk intervention. Hearst äger väldiga egendomar i Mexiko. Under Carranzas styrelse skulle deras värde varit tvivelaktigt, men kommo "de rätte männen" till makten skulle Hearst äga ofantliga rikedomar därstädes. Det amerikanska förbundet förde sin agitation ända in i kyrkorna. Från predikostolarna dundrades det mot Carranza, denne antikrist, som ville ödelägga kyrkan och tillintetgöra missionen.

Samtidigt pågick ett framgångsrikt mullvadsarbete i Mexiko, och resultatet blev revolution och Carranzas störtande.

Vatten åt de törstande i Jerusalem.

En av Pontius Pilatus anlagd vattenledning åter i bruk.

När de engelska trupperna på senhösten intågade i Jerusalem, var det mycket illa ställt med tillgången på dricksvatten i staden. Det fanns en obetydlig vattenledning, som turkarna anlagt och som försåg templet med vatten från Salomos dammar.

Men för övrigt fick man i stort sett nöja sig med regnvatten. De cisterner, där detta uppsamlades och förvarades, vefunno sig i ett bedrövligt tillstånd och utgjorde sannskyldiga smittohärdar.

Den enda mera betydande källa som funnits var den heliga jungfruns källa, belägen utanför staden i Kidrons dal. Den har karaktären av en gejser och utgjuter tre till åtta gånger om dagen en vattenmängd varierande mellan 9,000 och 50,000 liter. Detta vatten har i gångna tider varit till stor välsignelse. Redan för 2,600 år sedan byggde konung Hesekiel en vattenledning härifrån till dammen Siloam.

När engelsmännen i februari månad beslöto sig för att ta i tu med hållanden, riktades deras uppmärksamhet först mot den heliga jungfruns källa. Rörledningar lades ut och vattnet pumpades upp till bassänger i Josafats dal nära nordöstra hörnet av stadsmuren, varifrån det sedan fördes ut till stans olika delar.

Dessa anordningar voro emellertid ingalunda tillräckliga för att fylla Jerusalems vattenbehov. Man företog därför en undersökning av tvänne gamla reservoarer söder om Betlehem, från vilken en gång i tiden konung Salomo lett vatten in till den heliga staden.

Det fanns emellertid en tredje vattenledning, som en gång haft stor betydelse men som så småningom fått förfalla. Den var anlagd av Pontius Pilatus och förde vatten från en damm med namn Birkett Aroub. I denna ledning strömmade vattnet av egen tryck till staden, men aqueducten gick i en stor krok, den var 40 engelska mil lång, fastän kortaste avståndet mellan cisternen och staden endast var 13 mil.

Denna gamla vattenledning beslöto engelsmännen att iståndsätta. De reparerade och utdvgdade den gamla reservoaren, så att den nu rymmer inte mindre än 22,700 kbm. Med hjälp av ett kraftigt pumpverk kunde de föra vattnet en betydligt genare väg. Ledningen är endast 15 engelska mil. Den går över höjden vid Hebron till kullen närmast väster om Jerusalem, varifrån vattnet i flera rör ledes omkring staden och dess omgivningar.

Huru bristfälliga de gamla anordningarna varit i byggtekniskt avseende framgår av den uppgiften att dödlighetsprocenten i staden minskats med hälften sedan den nya vattenledningen blev färdig. En god tillgång på friskt vatten är naturligtvis någonting absolut ovärderligt i ett klimat som Jerusalems. Så man får väl lyckönska stans invånare till den stora nyheten.

Fast vi se ju helst de där trakterna i ett poetiskt skimmer, som inte står väl tillsammans med en så praktisk och prosaisk anordning som en modern vattenledning. Kvinnor i österländska dräkter med vattenkrukor på huvudet höra väl oskiljaktigt ihop med vår föreställning om den heliga staden.

Den nyaste attraktionen på en atlanterångare är en palmträdgård, i vars lövverk man anbrakt åtskilliga japanska näktergalar.

Dvärgkamelen är en kamelart, som endast förekommer i västra Persien. Den mäter i höjd endast halvannan meter och är snövit till färgen.

Dömda till döden i Englands armé ha enligt understatssekreterarens för krigsdepartementet tillkännagivande, under världskriget 3,076 personer blivit. Av dessa dödsdomar ha endast

---

Det finnes icke något annat flygplan i världen, som uppnått dylika resultat med så svag motorstyrka. Dr Hugo Junker har tydligen nått en oöverträffad effektivitet i sin konstruktion. Det plan som kommer närmast i lastförmåga behöver en 400 hkr. motor för att kunna taga 8 passagerare. Därtill kommer att Junkermaskinens säkerhetsfaktor är så hög som 15. Vid den stora panamerikanska flygkongressen i Atlantic City den 20 och 30 maj väckte Junkermaskinerna det största uppseende. De ha tillerkänts ett större pris, som utfästs i Amerika för framsteg i säkerhetshänseende inom flygkonsten.

Ren att hantera. Säljes av alla apotekare, specerihandlare och andra

Residens-College för Unga Män och Kvinnor.

Det skand. departementet, som förestås av prof. C. H. Lager, har existerat i 14 år och haft stadig utveckling.

ARTS: Fullständiga universitetskurser.
TEOLOGI: Praktisk utbildning för religiöst ledarskap.
AKADEMI: Utbildar lärare för skolor samt bereder för universiteten.
MUSIK och KONST: Examina förrättas av Toronto musikaliska konservatorium.
HANDEL: Stenografi, maskinskrivning, bokhålleri, bankrörelse. Räknemaskiner och modern ekipering.

Kataloger och alla önskade upplysningar erhållas fritt från

S. EVERTON, M. A., Registrar

Höstterminen börjar den 28 september.
"Education makes opportunity."

Sänd Edra Gamla Tires
till
The Northern Vulcanizing Co.
Söderlund & Tegnander, Ägare.
Kelliher, Sask.

Allt arbete garanteras.
Retreading — Relining.

Special Retreading $11:00

Rebuild tires för gottköp $10 till $15
Sänd edra gamla ringar till oss och spara pängar.

BESTOD PROVET.

Under den nyligen fullbordade Michigan Pikes turen tillryggalade en vanlig Ford den 1,600 mil långa sträckan utan den minsta mekaniska justering eller ombyte av ringar. Denna auto förde den berömda Ford kvartetten, av vilken ingen kunde köra en auto så bra, som de kunde sjunga. Men det oaktat behöllo de sin plats i ledet under hela trippen samt kommo ut med flygande fanor och klingande spel. En kraftig Cadillac tjänstgjorde som hastighetsmätare samt förde dem över alla slags landsvägar, både dåliga och bra, samt över bergsbackar och kavelbroar. Under hela denna påfrestande färd, då man ibland uppnådde 43 mil i timmen, följde kvartetten troget med i sin obetvingliga Ford samt etablerade ett underbart rekord under de mest krävande förhållanden.

A S BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ
HYRKUSKVERK
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris
Första klassens åkdon
Kontorstelefon: N 6607 och 6608.
Bostadstelefon: A 8656.
BARDAL BLOCK.
843 Sherbrooke Str., Winnipeg

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13.
Murine Eye Remedy Co., Chicago

Dr. S. C. PETERSON
Specialist — Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur Bldg.
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165.

KRÄFTA
och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.
DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave.,

140 MINIATYR DIAGRAM
av Quilt, Sofa o Pin Cushion mönster blott 5c; eller ges FRITT med ett $1.00 sortiment av våra siden eller sammets, eller bomullsstycken för "Crazy Patchwork".
PEOPLE'S SPECIALTIES CO., Dept. 15, P.O. Box 1836,

Valuta och säkerhet.

Pängar kunna sändas till högsta kurs samt under absolut garanti.

För personer, som bo i landsorten, är det ofta besvärligt att sända pängar hem eller få dem placerade i banker i Sverge. Om man vänder sig till engelska banker eller firmor, får man i vanliga fall en mycket dålig kurs av den anledningen, att dylika organisationer ej ha de rätta förbindelserna med Sverige. De som vilja ha största möjliga utväxlingsvaluta, böra vända sig till den välkända firman P. M. Dahl Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Sagda firma har sedan lång tid tillbaka havt förbindelser med de två stora bankerna Royal Bank of Canada samt Dominion Bank. Men i dagarna har den blivit speciell representant för en av de största bankerna i Förenta Staterna, nämligen The Public National Bank of New York. Genom dessa banker får firman dagligen telegrafiska kursnoteringar samt är således i stånd att erbjuda högsta möjliga kurs.

Varje svensk, som vill sända pängar till Sverge, behöver blott genom post money order, draft eller check insända pängarna till P. M. Dahl Steamship Agency, samt tydligt angiva till vilken person i Sverge, som pängarna skola sändas. Dessa pängar avsändas samma dag de anlänt till dagens högsta kurs och avsändaren erhåller vederbörligt kvitto därpå.

De personer, som önska att i svensk bank insätta pängar, behöva blott sända pängar till firman med uppgift om, i vilken bank han önskar dem insatta samt på vilket slags bankkonto. Firman står i direkt eller indirekt i förbindelse med alla svenska banker. Även i detta fall ges dagens högsta kurs och insättaren erhåller kvitto både från firman samt senare från banken. Ett mera bekvämt, pålitligt och vinstgivande sätt att sända pängar gives icke och på grund därav har P. M. Dahl Steamship Agency för varje dag **sett denna del av sin affär stadigt ökas.**

KODAK SAFETY FILM